

Остання квітка

Олена Пчілка

Сонет

Останній усміх змерлої природи
— Маленька квіточка гвоздичка процвіла
І з листя в'ялого голівку підвела,
Немов соромлячись своєї вроди.

Малесенька! Навіщо процвітаєш?
Навколо все у кольорах жалібних.
Гарячих поцілунків не зазнаєш
Коханця-сонця на устах жадібних.

Змарніло все... Коли ж мандрівець дужий
На тебе кине погляд свій байдужий,
То тільки жаль в душі його проснеться...

Нащо — коли краси доба минула —
Та іскорка життя й краси свінула!
То смерть зловісним усміхом сміється...